

Félelem

Hótisza papírlap
 sívár sivataga
 nem várja hogy írjak
 toll-mankómra dőlve
 magamhoz induljak
 mert ennek az útnak
 nincs kezdete vége
 ember oda jut csak
 ahova a csillag
 sötétből sötétbe

Tüzeink

Anyám az embert jaj az embert
 határtalanból darabolták
 Végzetes sorsa szabja dolgát
 kövület csöndje muzsikája
 Önmaga alatt gyújtott tüzet
 mikor a szikrát megtalálta

Rádgondolások

1

Aszfaltmező kőasztagokkal
 neon futórózsája túskefénye
 kapualjakban árnyak petrencéi
 Rokkant házak lépcsőfokain
 öregek zihálása megtapad
 Nincs tisztítószer ami lemossa
 nincs tüdő kiköhögni nincs
 a ránk meszesedett napokat

2

Fekszel örökkévalóan
 Poshadó homályban hóesés enyész
 Már rég kövek és vasak rágják
 hálátlan szerelmünket
 Az a csillag még mindig
 ugyanúgy idenéz

3

Álmomban utánad kiabáltam
 Reggel falakról pattogzott
 arcomba a neved
 Most vérivó késekkel játszom
 hogy megmentselek

Sorsjegyzetek

1

Hiábavalóan
 kijelölt helyemen
 egysorsban Kőműves
 és Mikes Kelemen

2

*Ez a perc lakhatatlan
önts csak el fényözön
Csak az idő kopik rajtam
amíg másikba költözöm*

3

*Gyorsan lemondanak rólad
Gyorsabban ütnek mint ölelnek
Hozzájuk tartozol mégis
Tartsd oda fejed a köveknek*

FARKAS ÁRPÁD

Futózápor

*Serceg az aszfalt, serceg
cserepezett bőre a földnek,
égerfa ága, papsajt
tapsol a millió esőcsepp-gyöngynek.
Zuhogjatok, ó, guruljatok
tátognak már a tátogtatók,
titeket isznak a pici pánok:
sárga és vérvörös tulipánok,
nyeli a cseppet a búza, a kender,
saláták isszák zöld levelekkel,
s mégiscsak kiderül,
kiderül, hogy játék volt csupán...
és csendesül.
És suttyomban az eső szárán,
égre mászik a szivárvány*

Kardvirágok

*Az udvari gyep és a papsajt hadra keltek,
hogy egy éjjel elfoglalják a kiskertet.
Pipevirág mécseszt gyújtott, sárga lángot,
forogtak a pici papsajtbuzogányok.*